

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/184/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818201987
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3818201987.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovovej v spore žalobcu: A., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., E., zast.: JUDr. Romanom Henčelom, advokátom so sídlom G. Švéniho 8, Prievidza proti žalovanému: B., nar. XX.X.XXXX, bytom B., I., zast. AK Pekár, s.r.o., so sídlom Kukučínova 24, Banská Bystrica, IČO: 47233940, o zaplatenie 10.000 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. apríla 2019, č.k. 16C/10/2018-100, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 10.000,- eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 10.000,- eur za obdobie od 01.11.2016 do zaplatenia.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal vrátenia sumy 10 000,- eur s prísl., tvrdiac, že peniaze vyplatil žalovanému ako zálohu na predaj technológie kontroly originality, ktorý predaj sa nerealizoval, a preto žiada zálohu späť ako bezdôvodné obohatenie vzniknuté na strane žalovaného.

2. Súd prvej inštancie zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplýva ani jedna skutková podstata vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Žalobca v konaní tvrdil, že vo vzťahu so žalovaným mu vznikol samostatný právny vzťah, kedy mu mal žalovaný za sumu 10 000,- eur dodať kompletnú technológiu na prevádzkovanie kontroly originality motorových vozidiel, ktorý právny vzťah by bolo možné podľa súdu prvej inštancie posúdiť ako kúpnu zmluvu. Súd prvej inštancie však dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným nevznikol samostatný právny vzťah uvedený vyššie, i keď žalovaný fyzicky od žalobcu prevzal sumu 10 000,- eur. K prevzatíu týchto finančných prostriedkov zo strany žalovaného došlo podľa súdu prvej inštancie v mene a na účet spoločnosti C., v ktorej v tom čase bola výlučnou spoločníčkou a konateľkou spoločnosti manželka žalovaného G. C.. Ako vo svojej výpovedi uviedol samotný žalovaný i jeho manželka G. C., menovaná splnomocnila manžela na prevzatie zálohy za prevod obchodného podielu v spoločnosti C. na žalobcu. I keď v konaní nebolo preukázané uvedené splnomocnenie ako písomný právny úkon, uvedenú skutočnosť potvrdila vo svojej výpovedi manželka žalovaného, pričom podľa súdu prvej inštancie splnomocnenie nemusí mať písomnú formu. O tom, že pri prevzatí uvedených finančných prostriedkov žalovaný konal v mene svojej manželky ako konateľky obchodnej spoločnosti C. svedčia podľa súdu prvej inštancie aj ďalšie skutočnosti, a to že sa žalovaný zúčastňoval všetkých rokovaní v súvislosti s prevodom obchodného podielu na uvedenej obchodnej spoločnosti na žalobcu, či už pri príprave zmluvy o prevode obchodného podielu v uvedenej obchodnej spoločnosti na žalobcu, ako i na rokovaní v prítomnosti K. C., ktorá v tom čase poskytovala právnu pomoc žalobcovi. O tom, že v danom prípade

sa medzi žalobcom a žalovaným nejednalo o osobitný právny vzťah svedčí podľa súdu prvej inštancie aj samotná výpoveď žalobcu, kedy sám vo svojej výpovedi uviedol, že ešte pred vyplatením peňazí žalovanému mu žalovaný povedal, že kupuje celú spoločnosť C., pričom sám žalobca pred súdom prvej inštancie tiež uviedol, že žalovaný mu zároveň ponúkol odpredaj spoločnosti, ktorá mala disponovať touto technológiou, teda spoločnosti StausCar, s.r.o.. Z uvedeného potom podľa súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca si bol vedomý, že bude kupovať obchodnú spoločnosť, resp. obchodný podiel na obchodnej spoločnosti C., ktorá mala disponovať touto technológiou a je tak nelogické, aby odovzdanie finančných prostriedkov vo výške 10 000,- eur žalovanému, považoval žalobca za vznik samostatného právneho vzťahu so žalovaným, a nie za úkon súvisiaci s prevodom obchodného podielu v obchodnej spoločnosti C.. Podporne súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ žalobca v konaní tvrdil, že sumu 10 000,- eur za prevod časti obchodného podielu vyplatil priamo pani C. niekedy v období od 13.5.2016 do 31.5.2016, javí sa ako nehodnoverné, že by žalobca sumu vo výške 10 000,- eur vyplatil menovanej bez toho, aby menovaná žalobcovi o tom vystavila akékoľvek potvrdenie. Zo zmluvy síce vyplýva, že peniaze mali byť vyplatené v máji 2016, no táto bola vypracovaná až 17.6.2016 a podpísaná žalovanou až 11.7.2016. Naproti tomu na tvrdené vyplatenie finančných prostriedkov 10 000,- eur, ktorých vrátenie je predmetom žaloby, boli vystavené dôkladne vypísané príjmové pokladničné doklady. Podľa súdu prvej inštancie je tak zrejmé, že zo strany žalobcu bolo vyplatených spolu 10 000,- eur iba jedenkrát, ktoré zaplavenie finančných prostriedkov sa započítalo ako zaplavenie časti kúpnej ceny obchodného podielu vo výške 10 000,- eur. Svedčí o tom i článok III. zmluvy o prevode časti obchodného podielu z 17.6.2016, kde sa udáva, že suma 10 000,- eur bola vyplatená k rukám G. C. v máji 2016, čo nasvedčuje tomu, že sa jednalo o vyplatenie práve žalovaných finančných prostriedkov, ku ktorým sa vzťahujú príjmové pokladničné doklady. Podľa súdu prvej inštancie svedčí v prospech uvedeného záveru i to, že potom, čo spoločnosť C. v liste z 26.8.2016 zaslala žalobcovi odstúpenie od zmluvy o odplatnom prevode časti obchodného podielu, požiadal žalobca o vrátenie 10 000,- eur len G. C. ako konateľku spoločnosti C. v súvislosti s uzavretou zmluvou o prevode dielu obchodného podielu spoločnosti C. a až potom, čo mu bolo oznámené v liste z 11.10.2016, že uvedené finančné prostriedky prepadajú v prospech predávajúceho, teda spoločnosti C. ako zmluvná pokuta, následne v liste z 20.10.2016 žalobca zaslal žalovanému výzvu na vrátenie zálohy za kúpu technológie vo výške 10 000,- eur. Napokon súd prvej inštancie uzavrel, že keby bol žalobca vyplatil žalovanému sumu 10 000,- eur ako zálohu na kúpu technológie kontroly originality a následne i G. C. ako konateľke spoločnosti C.. ďalších 10 000,- eur, bol by po odstúpení od zmluvy o prevode časti obchodného podielu spoločnosti C. vyzval súčasne oboch na vrátenie zaplavených finančných prostriedkov. Avšak preto, že zaplavenie 10 000,- eur zo strany žalobcu žalovanému sa započítalo ako zaplavenie prvej časti celkovej dohodnutej kúpnej ceny za prevod časti obchodného podielu v spoločnosti C., čoho si bol žalobca vedomý, vyzval iba G. C..

3. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 C.s.p. a v konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie a žiadal, aby krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie. Podľa žalobcu súd prvej inštancie nezohľadnil jeho tvrdenie, že žalovaný mu nikdy v priebehu jednaní o prevode obchodného podielu neuviedol, že koná ako splnomocnenec svojej manželky. Žalobca v odvolaní zotrval na tom, že samostatne vyplatil žalovanému 10 000,- eur ako zálohu na kúpu technológie a samostatne jeho manželke 10 000,- eur ako časť kúpnej ceny za prevod obchodného podielu. Uvedené jednoznačne vyplýva z listinných dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie, keď prevzatie zálohy na technológiu potvrdil žalovaný na príjmových dokladoch a prevzatie časti kúpnej ceny za prevod obchodného podielu je zrejmé zo zmluvy o prevode obchodného podielu, ktorá bola uzavretá s manželkou žalovaného. Žalobca poukázal na to, že v konaní nebol sporný obsah príjmových dokladov, v ktorých bol ako príjemca uvedený žalovaný a ako účel platby záloha na nákup technológie, pričom tiež nebolo sporné, že tieto doklady vypísal žalovaný. Žalovaný pritom neposkytol vierohodné vysvetlenie rozporu uvedeného obsahu príjmových dokladov s jeho tvrdením, že nimi bolo potvrdené prevzatie prvej časti kúpnej ceny za obchodný podiel. Podľa žalobcu súd prvej inštancie neobjektívne hodnotil tvrdenia žalovaného a jeho manželky a nevysporiadal sa riadne s dôkazmi predloženými žalobcom.

5. Napriek tomu, že žalovaný na pojednávaní uviedol, že disponuje písomnou plnou mocou, na základe ktorej mal konať ako zástupca svojej manželky, žiadnu takúto plnú moc nepredložil. Podľa

žalobcu žalovaný nepreukázal ani to, koho mal vlastne na základe plnej moci zastupovať, teda či spoločnosť C. alebo svoju manželku ako spoločníka v tejto spoločnosti. Žalobca poukázal na to, že žalovaný nerozlišuje medzi zastúpením spoločnosti, zastúpením spoločníka v tomto prípade manželky žalovaného, čo vyplýva aj z odstúpenia od zmluvy o prevode obchodného podielu, keď tento úkon vykonala spoločnosť. Napriek uvedenému vyhodnotil súd prvej inštancie výpoveď žalovaného a jeho manželky ako vierohodnú. Podľa žalobcu súd prvej inštancie pochybil keď z vykonaných dôkazov prijal záver o neexistencii samostatného právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je zrejmy z príjmových pokladničných dokladov a zmluvy o prevode obchodného podielu. Záver o existencii jediného právneho vzťahu nemožno dohodiť ani z postupnej výzvy žalobcu na vrátenie poskytnutých plnení najskôr od manželky žalovaného a potom od samotného žalovaného. Podľa žalobcu bolo dôkaznou povinnosťou žalovaného preukázať, že pri úkonoch voči žalobcovi konal ako splnomocnený zástupca a nie sám za seba. Žalobca v odvolaní považoval za významné, že žalovaný v odpovedi na výzvu na vrátenie zálohy uviedol, že konal ako splnomocnený zástupca spoločnosti, pričom v konaní pred súdom tvrdil, že zálohu prevzal ako časť kúpnej ceny za prevod obchodného podielu. V prípade prevodu obchodného podielu sa pritom jedná o konanie spoločníka a na takéto konanie nemohla žalovaného splnomocniť spoločnosť ale jedine jeho manželka ako spoločníčka. Podľa žalobcu bolo povinnosťou žalovaného preukázať, či konal sám za seba, respektíve či robil právne úkony za spoločnosť alebo za spoločníka.

6. Podľa žalobcu bol nesprávny aj záver súdu prvej inštancie, že žalovaná suma nepredstavuje žiadnu zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia, keď z vykonaného dokazovania je zrejme že žalovaný prevzal od žalobcu 10 000,- eur ako zálohu na nákup technológie, túto technológiu žalobcovi nedodal a napriek tomu, že bol vyzvaný na vrátenie poskytnutej zálohy túto zálohu mu nevrátil. Podľa žalobcu sa tak jednoznačne jedná o bezdôvodné obohatenie z právneho dôvodu ktorý odpadol.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Podľa žalovaného bol správny záver súdu prvej inštancie o existencii jediného právneho vzťahu vyplývajúceho zo zmluvy o prevode obchodného podielu, ku ktorej sa aj vzťahovala žalobcom zložená záloha. Podľa žalovaného žalobca nijako nepreukázal svoje tvrdenie, že mal samostatne kupovať obchodný podiel a samostatne od žalovaného technológiu na prevádzkovanie kontroly originality. Žalovaný poukázal na to, že sám žalobca v rámci výsluchu na pojednávaní nevedel uviesť za čo mal uhradiť sumu celkom 42 000,- eur, keď zároveň tvrdil, že súčasťou prevodu obchodného podielu neboli technológie. Uvedené tvrdenie žalobcu je zjavne nedôveryhodné a účelové, pretože aj priemerne obozretná osoba si je vedomá toho, aké protiplnenie má dostať za sumu 42 000,- eur. Podľa žalovaného žalobca sám svojím vyjadrením poprel, že by mal osobitne kupovať obchodný podiel a osobitne technológie na prevádzkovanie kontroly originality od žalovaného, keď na pojednávaní uviedol: „Žalovaný mi zároveň ponúkol odpredaj spoločnosti, ktorá mala disponovať touto technológiou teda spoločnosť C.“.

8. Žalovaný ďalej v odvolaní uviedol, že nie je nedostatkom nedoloženie písomnej plnej moci, pretože plnomocenstvo je v zásade neformálny právny úkon a možno ho udeliť aj ústne, ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania. Bolo jednoznačne preukázané koho mal žalovaný zastupovať keď na pojednávaní dňa 31.1.2019 uviedol: „Prvú zálohu na kúpu firmy C. som prevzal ja na základe splnomocnenia od manželky ako spoločníčky“. Súčasne žalovaný poukázal na výpoveď svedkyne G. C., ktorá uviedla: Ja som manžela splnomocnila písomne na konanie v mojom mene aj na prevzatie peňazí sa spoločnosť C., Skutočnosť, že žalovaný mal zastupovať spoločnosť C. tvrdil v konaní žalobca, pričom z vyššie uvedeného je zrejme, že žalovaný zastupoval svoju manželku. Podľa žalovaného preto nie je namieste tvrdenie žalobcu, podľa ktorého si žalovaný a jeho manželka mylili právne úkony, ktoré má právo robiť spoločnosť, a ktoré spoločník. Podľa žalovaného preukazuje žalobcovu vedomosť o splnomocnení G. C. aj tvrdenie samotného žalobcu, že všetky jednania o ohľadne predaja prevádzky kontroly originality prebiehali výlučne so žalovaným. Vzhľadom na uvedené tvrdenie musel mať žalobca logicky vedomosť, že koná so žalovaným ako splnomocneným zástupcom G. C..

9. Žalovaný vo vyjadrení ďalej poukázal na postup žalobcu po odstúpení od zmluvy o prevode obchodného podielu, keď vrátenie 10 000,- eur žiadal najskôr od G. C. a až po oznámení, že na vrátenie tejto sumy nemá nárok požiadal o vrátenie zálohy na kúpu technológie žalovaného. Z toho je podľa žalovaného zrejme, že žalobca začal tvrdiť dvojnásobnú úhradu sumy 10 000,- eur až potom, ako bolo zrejme, že nemá nárok na vrátenie prvej časti kúpnej ceny obchodného podielu, pretože táto sa započítala na zmluvnú pokutu.

10. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 378 a nasl. CSP s nariadením odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, na ktorom upovedomil strany sporu podľa § 382 CSP o rozhodujúcich a doposiaľ nepoužitých ustanoveniach § 31, § 32 a § 33 Občianskeho zákonníka, zopakoval dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaného a svedkyne G. C. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP.

11. Podanou žalobou uplatnil žalobca vrátenie zálohy z nerealizovaného obchodu, celkom vo výške 10 000,- eur, ktorej prevzatie žalovaným v štyroch platbách bolo potvrdené žalovaným na štyroch príjmových pokladničných dokladoch.

12. Obrana žalovaného spočívala v tvrdení, že žalovanú sumu prevzal ako zástupca svojej manželky G. C. s tým, že sa jednalo o časť kúpnej ceny obchodného podielu, ktorý vlastnila v spoločnosti C. Potvrdenie G. C. o zaplatení časti kúpnej ceny obchodného podielu vo výške 10 000,- eur k jej rukám obsiahnuté v zmluve o prevode obchodného podielu sa podľa žalovaného vzťahovalo práve k tým peniazom, ktorých prijatie vyplývalo z príjmových pokladničných dokladov a nejednalo sa o dve platby po 10 000,- eur od žalobcu. Táto obrana bola aj základom odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

13. Obsah pokladničných dokladov ako ani to, že ich vystavil žalovaný preberajúci od žalobcu tam uvedené čiastky nebol medzi stranami sporný. Nesporné tak bolo, že ako príjemca bol na všetkých príjmových pokladničných dokladoch (t.j. zo dňa 27.04.2016, 02.05.2016, 11.05.2016 ako aj zo dňa 13.05.2016) uvedený v časti „Firma“ žalovaný menom a priezviskom spolu s adresou B.. Nesporné ďalej bolo to, že celková prijatá suma predstavovala 10 000,- eur a ako účel bola vždy uvedená záloha na kúpu technológie.

14. Nesporné bolo aj to, že k platbám podľa uvedených príjmových dokladov došlo v súvislosti so záujmom žalobcu nadobudnúť majetok, ktorý by mu umožňoval prevádzkovať stanicu kontroly originality, a že všetky jednania s tým súvisiace prebiehali so žalovaným.

15. Žalobca pri výsluchu pred odvolacím súdom uviedol, že v čase odovzdania peňazí mal zato, že všetko patrí žalovanému. Až následne zistil, že je v tom jeho žena. Žalovaný nikdy neuviedol, že koná za niekoho iného. Vždy z vyjadrení žalovaného vyplývalo, že je všetko jeho, až následne sa ukázalo, že to tak nie je. O žalovanom si žalobca myslel, že je vlastníkom, s ním všetko riešil, s jeho ženou spočiatku vôbec.

16. Žalovaný pri výsluchu pred odvolacím súdom uviedol, že licencia na kontrolu originality napokon zanikla pre uplynutie času, v ktorom žalobca nestihol zohnať peniaze a veci vybaviť. Uviedol, že musel spraviť, resp. manželka musela spraviť novú firmu, na ktorú tú licenciu môžeme nadviazať a aj v tom podnikajú. Podľa žalovaného žalobca vedel, že bude uzatvárať zmluvu s manželkou, pretože si to zisťoval u p. C.. Žalobca podľa žalovaného veľmi dobre vedel, kto je majiteľ firmy a za koho vystupujem, pretože k nám chodil a stretol sa s nami. Žalobca uviedol, že oficiálne nemohol konať za C. pretože by bol v konflikte záujmov. Konal za C. lebo ho manželka splnomocnila vo všetkých veciach, pretože bola v tom čase tehotná. Na základe plnej moci zastupoval manželku. Žalovaný potvrdil, že príjmové pokladničné doklady vypisoval on a účel „záloha na kúpu technológie“ je tam preto, že žalobca tam chcel mať niečo uvedené keď dával hotovosť. Aby nekupoval firmu, ktorá nič nevlastní. Podľa žalovaného bol podstatou predaja predaj licencie. Žalovaný tiež uviedol, že v licencií bol balík technológie, ktorú dal žalobcovi, a ktorú si dal žalobca následne skontrolovať v BB. Vraj bola nevyhovujúca, ale dodnes s ňou pracujú a vyhovuje.

17. Svedkyňa G. C. na pojednávaní pred odvolacím súdom uviedla, že bola jedinou spoločníčkou a konateľkou C., lebo manžel je majiteľom inej firmy, ktorá sa zaoberá autami a nemohol nastať konflikt záujmov. V tej firme nič neriešila, firma nič nevykonávala len mala licenciu. Bola na materskej a na všetko splnomocnila manžela. Dohodli sa so žalobcom, že si firmu kúpi. Žalobca všetko riešil s manželom, svedkyňa neriešila nič, bola vtedy na materskej. Svedkyňa uviedla, že manžela som splnomocnila ako G. C., aby v tejto veci konal. Riešil za ňu aj iné veci čo sa týkali spoločnosti. Podľa svedkyne existovala písomná plná moc. Manžel ju mal, aby vybavoval na úradoch. Sama listinu plnej moci nemala. Všetko ohľadom prevodu obchodného podielu riešil manžel. Na základe plnej moci za ňu manžel nepodpisoval,

na to sa podľa svedkyne plná moc nevzťahovala. Podľa svedkyne žalobca vedel, že firma je na ňu, a že manžel koná za ňu. Vedel prečo. Svedkyňa tiež uviedla, že manžel prevzal od žalobcu 10 000,- eur na štyri platby. To bola záloha na prevod obchodného podielu. Pri zmluve už nikto nikomu peniaze nedával. Žalobca si podľa svedkyne prevzal technológiu, prístroje, či je to spôsobilé na kontrolu originality a doniesol to späť. Podľa svedkyne v tom čase patrila technológia spoločnosti C.

18. Podľa § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniť udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

19. Podľa § 31 ods. 4 OZ ak je potrebné, aby sa právny úkon urobil v písomnej forme, musí sa plnomocenstvo udeliť písomne. Písomne sa musí plnomocenstvo udeliť aj vtedy, ak sa netýka len určitého právneho úkonu.

20. Podľa § 32 ods. 1 OZ ak z právneho úkonu nevyplýva, že niekto koná za niekoho iného, platí, že koná vo vlastnom mene.

21. Spornou otázkou konania bolo, či žalovaný pri preberaní peňazí, o ktorom boli vystavené vyššie uvedené príjmové pokladničné doklady, konal sám za seba alebo ako zástupca za niekoho iného. Samotné listiny príjmových pokladničných dokladov by vzhľadom na obsah neumožňovali iný záver, ako to, že žalovaný konal pri preberaní peňazí sám za seba, keďže je svojim menom, priezviskom a adresou uvedený ako príjemca, a sám doklady vypísal vrátane účelu, ktorým bola záloha na kúpu technológie. Doklady neobsahujú žiaden náznak, že by žalovaný konal ako zástupca.

22. Ak by mala byť obrana žalovaného úspešná, musel by v súlade s citovaným ustanovením § 32 ods. 1 OZ preukázať, že pri preberaní peňazí muselo z ostatných okolností vyplývať, že žalovaný koná ako zástupca za niekoho iného. Ani ostatné okolnosti veci v čase odovzdania peňazí však neumožňujú prijať jednoznačný záver, že žalovaný preberal peniaze od žalobcu ako zástupca.

23. V prvom rade nebola zo strany žalovaného v celom konaní predložená písomná plná moc od jeho manželky. Jej existenciu žalovaný tvrdí, no napriek tomu tento dôkazný prostriedok nevyužil. Je tak potrebné vychádzať z toho, že pri preberaní peňazí od žalobcu ani pri iných úkonoch s tým súvisiacimi žalovaný žalobcovi svoje zastúpenie písomnou formou neprezentoval. V konaní ani netvrdil, že by žalobcovi výslovne uviedol, že koná za iného.

24. Z výpovede žalovaného ako aj jeho manželky v pozícii svedkyne vyplynulo, že úkony súvisiace so spoločnosťou C. boli realizované prakticky žalovaným. Z výpovede žalovaného a svedkyne vyplynulo, že dôvod, pre ktorý bola svedkyňa ako manželka žalovaného spoločníčkou a konateľkou spoločnosti C. bola snaha o dodržanie právneho predpisu, ktorý podnikanie v oblasti kontroly originality neumožňoval priamo žalovanému. Z jeho výpovede však vyplýva, že navonok nemohlo byť úplne zrejmé, že nie je personálne spojený so spoločnosťou C. Ani sám žalovaný totiž ani po niekoľkých rokoch dôsledne nerozlišuje, že nebol personálne spojený s uvedenou spoločnosťou a vo svojej výpovedi ešte aj dnes zabieha do formulácií, ktoré navodzujú dojem práve opačný: „.....musel spraviť, resp. manželka musela spraviť novú firmu, na ktorú tú licenciu môžeme nadviazať a aj v tom podnikajú...., balík technológie, ktorú dal žalobcovi, a ktorú si dal žalobca následne skontrolovať v BB. Vraj bola nevyhovujúca, ale dodnes s ňou pracujú a vyhovuje....“. Žalovaný popísal niektoré udalosti týkajúce sa spoločnosti C. priamo v prvej osobe jednotného čísla, inde používa prvú osobu množného čísla. Niet dôvod pochybovať, že sa týmto spôsobom vyjadroval aj v rámci jednaní so žalobcom, a je potrebné uznať, že pre žalobcu pri odovzdávaní peňazí žalovanému nemohlo z ničoho vyplývať, že žalovaný koná ako zástupca niekoho iného. Rozhodne to nemohlo vyplývať z toho, že žalobca „k nám chodil a stretol sa s nami“ ako to odôvodňoval žalovaný. V situácii, keď manželka žalovaného ako svedkyňa uviedla, že žalobca všetko riešil s manželom (žalovaným) a ona sama neriešila nič pretože bola na materskej, nemožno z návštev a stretnutí dovodiť zainteresovanosť manželky žalovaného vo veci. To, že vyšla najavo až neskôr potom ako žalobca odovzdal žalovanému 10 000,- eur nemení nič na tom, že až do odovzdania peňazí a ani pri ňom nevyplývalo, že by žalovaný konal ako zástupca za niekoho iného. Preto bolo potrebné prijať záver, že konal sám za seba a sám je preto aj povinný prevzatú zálohu vrátiť, pretože k naplneniu jej účelu nedošlo.

25. Rozhodujúce pre vec tak bolo to, či bolo žalovaným tvrdené zastupovanie zrejme pri preberaní peňazí (§ 32 ods. 1 OZ) a z úkonov, ktoré mu predchádzali. Túto zásadnú otázku vyriešil odvolací súd ako je uvedené vyššie a napadnuté rozhodnutie preto zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel. To vrátane úroku z omeškania, ktorý priznal žalobcovi na základe ust. § 517 ods. 2 OZ v zákonnej výške podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po určení lehoty na plnenie vo výzve žalobcu ako veriteľa zo dňa 20.10.2016 (č.l. 11).

26. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a 2 CSP. V dôsledku rozhodnutia o odvolaní bol žalobca v konaní plne úspešný, preto mu odvolací súd priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať dovolanie za podmienok stanovených v ust. § 419 až § 425 CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.